

عنوان مقاله:

HSE در توسعه پایدار

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی پژوهش در علوم و مهندسی و پنجمین کنگره بین المللی عمران، معماری و شهرسازی آسیا (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

محمدحسام روزگار - دانشجوی کارشناسی مهندسی صنایع، دانشگاه تربت حیدریه، ایران

علیرضا جباری - دانشجوی کارشناسی مهندسی صنایع، دانشگاه تربت حیدریه، ایران

حسین فیوضی زرگی - دانشجوی کارشناسی مهندسی صنایع، دانشگاه تربت حیدریه، ایران

خلاصه مقاله:

بشر امروزی با دشواریهای شیشه های ناپایدار از زندگی مواجه است که تلاش برای رسیدن به رشد اقتصادی و افزایش درآمد با از بین بردن منابع طبیعی و تخریب اکوسیستم ها باعث شده است تا بسیاری از صنایع گرایشهای زیست محیطی را فراموش و در نتیجه اغلب در برابر هرنوع تغییر لازم، به منظور اقتصادی پایدار و انسان دوستانه مقاومت نمایند. در طول سالهای گذشته صنعت در بهبود و توسعه استانداردهای زندگی و ارتقاء سطح دانش بشر نقشی اساس داشته است. به هنگام توسعه صنعتی باید توجه داشت که هر حادثه میتواند به طور کوتاه مدت (حوادث و بیماریهای شغلی) و یا طولانی مدت به شکل های گوناگون از قبیل: آلودگی منابع هوا، آب و... بر انسانها تأثیرگذار باشد. رویکرد سنتی برای حصول اطمینان از رعایت موارد ایمنی و بهداشتی در محیط های کاری تا حد زیادی وابسته به اجرای قوانین و بازرسی از محیط کار و اطمینان از رعایت استانداردهای ایمنی و بهداشت مربوط است. این رویکرد اگرچه از زمان انقلاب صنعتی تاکنون در کنترل بسیاری از مخاطرات شغلی خاصی مؤثر بوده، اما در دهه های اخیر به دلایل متعدد به ویژه در کشورهای درحال توسعه از تأثیرگذاری کمتری برخوردار بوده است. وجود نیروهای کار سالم برای توسعه پایدار اجتماعی و اقتصادی در سطوح منطقه ای، ملی و جهانی امری حیاتی است. در این راستا هدف نظام مدیریت بهداشت، ایمنی و محیط زیست ارائه روشی هدفمند است برپایه استانداردهای موجود.

کلمات کلیدی:

ایمنی، بهداشت، صنعت، محیط زیست و HSE

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1947896>

